

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА СВЕ ПОЛИЦИЈСКЕ РАДЊЕ

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут недељно. По потреби биће ванредних бројева. Претплата се шаље уредништву у Београду Краљев трг до Управе града Београда, а у унутрашњости код овлашћених скупљача или на пошти. Цена је листу: селима, које улазе у састав општине а која је већ претплаћена, чиновницима, учитељима, званичницима, општинским писарима и осталим званичницима у опште годишње 12, полугодишње 6 динара. Гостионичарима и механицима из унутрашњости годишње 16, полугодишње 8 динара. Жандармима годишње 8, полугодишње 5 динара, ну ови се по овој цени могу претплатити само преко својих командира полицијских односно пограничних одреда. Надлештвима у опште 20 динара на годину. За иностранство: годишње 24, полугодишње 15 динара. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи не враћају се.

БЕРТИЛОНАЖ

И ЊЕГОВА ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА

— Д. Ђ. АЛИМЋИЋ — (10)

20. Општи утисци

Под „општим утисцима“ разуме се осећај, више или мање инстинктиван, који у нама производи једна индивидуа на први поглед и после првог говора.

Човек често пута може разликовати, не знајући ни сам по чему, становника вароши од становника села и у опште личности разних професија.

Ови различни знаци изразиће се општим формулама: *изглед лопова, коцкара, убице, радника, трговца* и т. д.

III. ОПИС ПОМОЋУ ОСОБЕНИХ ЗНАКОВА

Употреба особених знакова у описима за пасоше, војничке исправе и допуштења за лов, позната је од најстаријих времена само што им је обраћена врло мала, или готово никаква пажња — обично једна линија испуњена речима: „*нема*“ или „*ништа*“.

Опис по Бертилоновом систему, садржи за особене знаке око 30 линија, од којих, бар 5—6 морају бити испуњене са највећом тачношћу.

Пре но што би говорили о овом опису, неопходно је потребно да се упознамо са неколико анатомских израза, који су основа овоме описивању.

Ма који део човечијег тела посматрали, на њему се, као што је познато, могу разликовати ове четири стране: *антеријорна* (предња, горња), *постеријорна* (задња, доња) и *две бочне*.

За труп човечији, н. пр. страна *антеријорна* биће груди, страна *постеријорна* леђа, а бочне стране представљаће слабине.

За руке и ноге, побочне стране разликују се на *интерне* (унутрашње) и *екстерне* (спољашње), према томе: да ли су окренуте индивиду-и или у поље.

Претпоставимо, да предмет који се испитује заузима положај сличан оном, који заузима приликом мерења стаса т. јест. руке су отпуштене дуж тела, мали прст је на ивици панталона, а шаке су потпуно у напред окренуте и у паралелној равнини са грудима.

У овоме положају, превој лакта, шаке и стране прстију противположене ноктима, чине страну *антеријорну*, док лакат, леђа руку и прстију припадају страни *постеријорној*. Страна *интерна* протеже се од пазуха до малог прста, а страна *екстерна* од рамена до палца.

По овом истом принципу разликују се и стране прстију. Тако за индекс (показателни прст) страна *антеријорна* јесте она која је против положена нокту а страна *постеријорна* она, њој против положена. Страна, која додирује палац јесте *екстерна*, а она, која додирује средњи прст, *интерна*.

Ако се један описни знак налази тачно између две стране, он се, у том случају, изражава средином, која сједињује оба израза једном цртицом — почивком (—) нпр. страна *антерно-екстерна*, *екстерно-постеријорна* и т. д.

Приликом избора знакова за описивање, најважније је, обратити међу њима оне, који су *стални* и *непроменљиви*, а сваки од тих знакова треба да буде описан према својој:

- а) *Природи,*
- б) *Облику,*
- в) *Димензији,*
- г) *Правцу и*
- д) *Месту.*

а. Природа

Један особени знак може произлазити од посекотине, ватре, оружја у опште, удара, чира, или се, најзад, може састојати у младежу или брадавици. Ма какав да је особени знак који се описује, на картону треба тачно означити његову природу, пажећи при том, на истинитост објашњења, која дотична индивиду-а даје о пореклу својих особених знакова.

Нарочито треба брижљиво означити и описати брадавице и младеже (зрна лепоте), које неке анатомисте називају брадавицама пигментним; број њихов код њских индивиду-а толики је, да превазилази границе могућег описивања на картону. У том случају треба изабрати и описати најважније међу њима, а остале само бројно означити.

Означује се, кад томе има места, још и то: да ли су брадавице с длакама или без ових?

Не мању, а можда и већу пажњу треба обратити особеним знацима, који произлазе услед тетовирања, које се датира из најстаријих времена и које није особина само злочинаца већ и читавих редова друштвених.

Ма колико да се ови тетовирани знаци могу данас изменити, па у неколико и уништити, ипак они служе као веома важан фактор за идентификацију, нарочито пак кад су допуњени осталим особеним знацима. Ради тога, преко је потребно, да сваки тетовиран знак буде најтачније измерен и описан, а ако је састављен из каквих слова или речи, онда и преписан.

Помињемо, да се најчешће срећу ови знаци тетовирања: *ленгер*, *ленгер са ужетом*, *срце* (обично пробушено), *мач*, *нага жена*, *дете у повоју*, за тим *велике историске личности*, као и *догађаји*.

У случају сумње о значењу једног тетовираног знака, треба тражити објашњење од индивиду-е, која га притежава.

Ако је један тетовиран знак са свим избрисан, што може бити само у том случају кад је на дотичном делу тела скинута кожа, познаће се то по заосталим траговима, који су у многоме слични траговима од изгоретине, и чији облик показује, више или мање првобитни нацрт.

б. Облик особеног знака

Најчешћи облици, у којима се појављују особени знаци, јесу линије, које могу бити: *праве*, *криве* и *изломљене*. После њих у пракси се најчешће сусрећу особити знаци у облику *стреле*, *ноиче*, *крста* и слова: *У*, *Г*, *Х*, *У* и т. д.

Изрази: *овалан*, *дугуљаст*, *кружан*, *полукружан* и *троугласт*, употребљују се за означавање особених знакова, који нису линеарног облика.

За знаке криве: *кружне* и *полукружне* треба, приликом описивања, означити и облик издубљености или испупчености. Кад је индивиду-а у већ поменутом положају војника без оружја, онда ће знак у облику ∇ бити означен са издубљеношћу на горе, а ако је овај знак обратно положен \wedge са издубљеношћу на доле.

в. Димензија

Јединица мере за особене знакове јесте, као год и за кошчане делове см. За особене знаке, чија је дужина мања од 1 см., употребљује се mm , али не као засебне јединице мере, већ као делови од см. нпр. *белега у облику праве линије дужине 0.2 сантиметра.*

Ако је особени знак полукружан, мери се само његов полупречник, а ако је кружан и овалан, мери се и пречник и полупречник. У овом последњем случају цифре димензије растављене су једном косом линијом нпр. *белега овална $4/0.3$ см.* представља белегу, чија је дужина 4 см. а ширина 3^{mm} .

Сваки особени знак, означен само једном цифром димензије, самим тим значи да је облика линеарног, т. јест. да нема ширине.

г. Правац

Правац једног особеног знака може бити или *вертикалан*, или *хоризонталан*, или најзад *кос*.

Изазили већ само по себи, да не треба означавати правац знакова у виду тачака, кругова, брадавица и њима подобних.

У случајевима сумње, т. јест. кад један особени знак није потпуно ни вертикалан, ни хоризонталан ни кос, треба се помоћи изразима *готово* или *скоро*, нпр. *готово вертикалан*, *готово хоризонталан* и т. д.

Кад је реч о описивању особених знакова облика косог, треба нарочиту пажњу обратити на правац према једној од поменутих четири стране човечјег тела.

д. Место

Место особених знакова утврђује се према важнијим и њима најближим деловима тела, а изражава се једним од ових предлога: *на*, *изнад*, *испод*, *у средини* и *кроз*.

Делови тела према којима се локализују особени знаци, ови су:

а) За лице:

- а') чеони синуси,
- б') обрве са својим деловима,
- в') углови очију (унутр. и спољашњи).
- г') корен носа,
- д') јагодице,
- ђ') ноздрве (десна и лева)
- е') трагус и лоб,
- ж') максилари (вилаце),
- з') углови уста (унутр. и спољашњи),
- и') брада и
- ј') грљан.

β) За руке:

- а') корен руке (карп),
- б') доручје (метакарп)
- в') длан,
- г') зглобови прстију и
- д') фаланге (растојање између два зглоба једног прста).

γ) За груди:

- а') грудне кости (клавикуле)
- б') сисе,
- в') пупак и
- г') медијана.

δ) За леђа:

- а') седми кичмени зглоб и
- б') кичма.

Огромна важност, која се придаје особеним знацима, захтева, да они, ради лакшег прегледа и потпуније тачности, буду описивани извесним редом и уређени по извесној методи. Ради тога, картон у који се они бележе, подељен у је 6 разних рубрика, од којих свака служи за бележење особених знакова, који су само на извесним деловима човечјег тела, т. јест. сваком делу човечјег тела, односно његовим особеним знацима, одговара нарочита рубрика на картону.

Тако се у линијама, које су на картону означене са *I* уписују особени знаци леве руке, у линијама под бр. *II* особени

знаци десне руке, у линијама под бр. *III* особени знаци лица и врата, у линијама под бр. *IV* особени знаци груди, у линијама под бр. *V* особени знаци леђа и најзад, у линијама под бр. *VI* особени знаци ногу.

Ово је у исто доба и ред којим се особени знаци, да би се избегла пометња, морају узимати и кога ћемо се ми придржавати у нашем даљем излагању.

I и II Руке

Анатомија учи, да се рука дели на ова четири главна дела: *раме*, *мишицу долактицу* и *шаку*.

Сваки од ових делова, као и делови шаке: *корен* или *ручје*, *доручје*, *длан* и *прсти* служе као репери (у овоме случају делови тела према којима се утврђује место особених знакова) за локализовање особених знакова.

Начин пак, којим се то ради, најбоље се може увидети из ово неколико примера:

а) *белега у облику изломљене линије, величине $9/0.5$ см., правца вертикалног за 2 см. више левог лакта а на страни антеријорној;*

б) *белега полукружна, са издубљеношћу на доле, величине 7 см., правца хоризонталног, на левом рамену, страни екстеријорној;*

в) *брадавица у величини кукурузног зрна за 3 см. више десног лакта, страни екстеријорној.*)*

Ови примери односе се на особене знаке, који су се налазили на мишици, и којима су служили као репери, раме и лакат. Да видимо сада како се узимају особени знаци на долактици (аван-броцу). Она је, као што вели анатомија, ограничена с горње стране раменаком а с доње ручјем (корпом) који уједно служе и као репери за локализовање њених особених знакова н. пр. *белега полукружна са издубљеношћу на горе, величине 5.03 см., правца косо-спољашњег, за 3 см. више левог ручја, а на страни антеријорној, или белега у облику косе линије, величине 3 см., правца косо-унутрашњег за 4 см. испод левог лакта, страни постеријорној.*

Казали смо већ, да се на шаци разликују: *леђа*, *длан* и *прсти*. Сваки прст, изузев палца, састоји се из три дела — фаланге, које су једна с другом спојене зглобовима. Ради згодности и лакше употребе, ове фаланге, као и зглобови, називају се редним бројевима, који им одговарају, почињући их бројати од метакарпа.

Палац има само два зглоба и две фаланге. Део руке, који га сједињује за шаку, назван је у описној пракци *базом* — *основом палца*.

Простор између прстију означаје се овим изразима: *између палца и кажипрста* (индекса), *између кажипрста и средњег прста*, *између средњег и домалог*, *између домалог и малог прста*.

Да поменемо још и неколико особености, које се седема често сусрећу приликом узимања особених знакова прстију.

Тако, на постеријорној страни између палца и индекса сусрећу се по некад знаци тетовирања у облику лангера, срца, или почетних имена. Ови знаци имају велику описну вредност, јер су на месту са кога лако падају у очи, па с тога их треба најбрижљивије и најтачније описати.

Сами прсти, пак, могу бити одсечени на ма којој фаланзи, а често пута, нарочито после пришта, последња је фаланга просто засечена. Каже се, у овоме случају, за дотични прст, да је *засечен* или *скраћен*.

Исто тако мора се означити и случај, кад је почетак нокта *преокривен*, или *повијен*, као и случај, кад је нокат *одељан*, или *цругаст*, или га, најзад, никако нема, што се врло често сусреће.

Зглобови прстију, као и сви зглобови у опште, могу бити укочени, било од чести, или потпуно. У првом случају покрет је неправилан, а у другом са свим немогућ. У овом последњем случају треба тачно означити: да ли су делови срасли у правој линији, или под углом, било правим или тупим.

(Наставиће се).

*) За описивање особених знакова употребљују се нарочито — скраћено писање, о коме ће мало доцније бити говора.

АДМИНИСТРАТИВНА ПОДЕЛА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

(ПО СЛУЖБЕНИМ ПОДАЦИМА)

16. Ужички округ околно место варош Ужице

срезови: ариљски, златиборски, пожешки, рачански, ужички и црногорски

I. Ариљски — ср. место Ариље

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Ариљска	1	Ариље
		2	Богојевићи
		3	Брусник
		4	Вране
		5	Вилоште
		6	Грдовићи
		7	Грабовик
		8	Латвица
		9	Поглед
		10	Ступчевићи
2	Височка	1	Белуша
		2	Висока
		3	Чичкова
3	Добрачка	1	Бреково
		2	Добраче
4	Мочиочка	1	Клекова
		2	Мочиоци
		3	Пресека
		4	Трудово
5	Радобуђска	1	Гривска
		2	Крушчица
		3	Радобуђа
		4	Северово

II. Златиборски — среско место Чајетина

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Белоречка	1	Бела река
		2	Јасеново
		3	Ојковица
2	Доброселичка	1	Драглица
		2	Доброселица
3	Јабланичка	1	Јабланица
		2	Семегњево
4	Креманска	1	Кремча
5	Љубишка	1	Гостиње
		2	Љубиш
6	Мачкатска	1	Дријетањ
		2	Качер
		3	Качер
		4	Крива река
		5	Крива река
		6	Мачкат
		7	Трипкова
7	Мокрогорска	1	Мокра гора
		1	Бурађа
		2	Кућани

III. Пожешки — среско место Пожега

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Глумачка	1	Глумач
		2	Бјелиш
		3	Врањани
		4	Каленићи
		5	Засеље
		6	Миљакovina
		7	Отањ
2	Гадовичка	1	Годовик
		2	Горобиље
		3	Милићево село
		4	Почела свилати
		5	Речице
3	Добрињска	1	Горње Добриње
		2	Доње Добриње
		3	Сред. Добриње
		4	Честобродица

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
8	Негбинска	3	Негбина
		4	Сеништа
9	Сирогојска	1	Владаје
		2	Дренова
		3	Жељин
		4	Горњи крај села Рожаиство
		5	Доњи крај села Сирогојно
		6	Горњи крај села Трнава
		7	Доњи крај села Утробе
10	Чајетинска	1	Адића брдо
		2	Алин поток
		3	Алин поток
		4	Бачевац
		5	Бранежци
		6	Бјелиш
		7	Велапођина
		8	Ново село
		9	Мушета
		10	Очка гора
		11	Очка гора
		12	Пантелићи
		13	Подгорица
		14	Подгорица
		15	Пријани
		16	Прођица
		17	Рађенов омар
		18	Росуље
		19	Рудине
		20	Саиновина
		21	Чајетина
		22	Чајетина
		23	Шљивиовица
		24	Шљивиовица
		25	Шиповик

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
4	Јежевичка	1	Дражиновићи
		2	Душковци
		3	Јежевица
		4	Љутице
		5	Мађер
		6	Маови
		7	Томет. поље
5	Каменичка	1	Богданица
		2	Гојна Гора
		3	Дружетићи
		4	Мршаљи
6	Пожешка	1	Бакионица
		2	Здравчићи
		3	Висибаба
		4	Ковачице
		5	Пожега
		6	Расна
		7	Радовци
		8	Узићи
		9	Тријановићи
		10	Тврдићи
7	Рапска	1	Роие
		2	Рупењево
		3	Сврачково
8	Табановачка	1	Гугаљ
		2	Јелен до
		3	Папратиште
		4	Табановићи
		5	Тучково

IV. Рачански — ср. место Бајина Башта

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Б. Ваптанска	1	Б. Башта
		2	Бесаровина
		3	Вишесава
		4	Зауглине
		5	Обој Гора
		6	Перућац
		7	Рача
		8	Црвица
2	Дубска	1	Дуб
		2	Заглавак
		3	Злодол
3	Костојевачка	1	Драгсин
		2	Добротин
		3	Јакаљ
		4	Јеловик
		5	Костојевићи
4	Стрмовска	1	Оклетац
		2	Стрмово са засе- ком Бачевци
5	Овчинска	1	Гвозделц
		2	Заражје
		3	Овчина

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
6	Пиличка	1	Пилица
		2	Придоли
		3	Солотуша
7	Растишка	1	Гаочић
		2	Заовине
		3	Јагоштица
		4	Растиште
8	Рогачичка	1	Љештанско
		2	Рогачица
		3	Сијерач
		4	Својдруг

V. Ужички — ср. место Ужице

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Биоштанска	1	Аћимовићи
		2	Биоска
		3	Врутци
		4	Јанковићи
		5	Косеровина
		6	Малића брдо
		7	Омор
		8	Панићи
		9	Поникве
		10	Пеор
		11	Лазиви
		12	Станићи
2	Каранска	1	Граница
		2	Братиновићи
		3	Алачевина
		4	Добродо
		5	Каран
		6	Локва
		7	Паљевине
		8	Пониквица
		9	Лелићи
		10	Ралетићи
		11	Средојевићи
		12	Трнава
		13	Шумице
		14	Ђукавци

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
3	Љубањска	1	Дрежник
		2	Збојштица
		3	Љубање
4	Равањска	1	Вране
		2	Колижевица
		3	Равни
		4	Скржути
		5	Никојевићи
5	Рибашевска	1	Гостионица
		2	Г. Гостионица
		3	Губин до
		4	Копштица
		5	Парница
		6	Пеуле
		7	Рибажевина
		8	Тук
6	Стапарска	1	Буар
		2	Волујац
		3	Гробачевићи
		4	Десна река
		5	Долови
		6	Дубци
		7	Дубоко
		8	Јасеново
		9	Мојковићи
		10	Подстјење
		11	Стапари
		12	Сињевац
		13	Тупаје
		14	Трнава
		15	Тосићи
		16	Татинац
		17	Шеварје
		18	Штитари
		19	Кула
		1	Гај
		2	Гајеви
		3	Забој
		4	Забучје
		5	Злакуса
		6	Горјани
		7	Крвавци
		8	Крчагово
		9	Вловац

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
7	Севојничка	10	Поточање
		11	Поднеће
		12	Врањача
		13	Стране
		14	Рујевац
		15	Мендино брдо
		16	Кошута
		17	Севојно

VI. Црногорски — среско место Косјерић

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и засе- лака који општину сачињавају
1	Маковишка	1	Годечево
		2	Маковиште
2	Косјерићска	1	Брајковићи
		2	Галовићи
		3	Косјерићи
3	Радавовачка	1	Дубница
		2	Парамун
		3	Радавовци
		4	Таор
4	Сечо-речка	1	Годјево
		2	Полошница
		3	Руда Буква
		4	Сеча река
		5	Цикоте
5	Ражанска	1	Дреновци
		2	Мрчићи
		3	Росићи
		4	Скаваци
		5	Стојићи
		6	Мионица
6	Субјелска	1	Белоперица
		2	Мужићи
		3	Субјел
		4	Тубишки
		5	Шеврљуге

РАСПИСИ

Свима благајницама и другим органима, који врше наплату за државну касу

Поводом преставке царинарнице београдске, од 28 јуна тек. год. СБр. 8829, да се дукати аустро-угарски, уопште, више не примају на државним касама, — приметио сам, да поједини благајници и други органи, који врше наплату за државну касу, немају на уму постојеће законе одредбе, за примање страних новаца, и да врло мало обраћају пажњу на „тарифу, по којој се на државним благајнама примају страни новци, у динарском течају“, те чешће примају понеке стране новце, а нарочито аустро-угарске дукате, без обзира на њихову прописну тежину, или их, пак, не примају никако.

Таквим неумесним поступцима, они, у првом случају наносе штету државним интересима, у другом стварају неприлике и тешкоће појединцима, што се, ни једно ни друго, не може одобрити ни трпети; јер се обоје коси са постојећим законом прописима и одредбама.

Не може се спорити, да циркулација непуноважећег новца у земљи уди како државним, тако и интересима појединаца, а вршиоци наплата на државним и другим јавним благајнама,

позвани су и дужни су, да то спрече, у чему ће брзо и потпуно успети, ако се буду управљали по реченој тарифи и другим постојећим законим наређењима.

У наведеној „тарифи“ под „А“ предвиђена је прописна тежина, садржина и вредност оних страних новаца, који су по прописима међународне конвенције, за новчани савез, — ковани; а под „Б“ тако исто, то је предвиђено и за оне стране монете које нису коване по начелима и одредбама речене конвенције. Даље,

У чл. 2 исте тарифе наређено је, да се не примају:

а, никакви други страни новци, који нису именовани у тој тарифи, као ни

б, они страни новци, уопште, који су *излизани, кржави, непуноважећи* (јексични), *бушени*, или иначе *оштећени* или *искварени*. Ово је наређено и трећим ставом чл. 2 правила за извршење поменутог закона (збор. 34 стр. 227).

Највишим решењем од 4 јула 1887 год. (збор 43 стр. 86) наређено је:

Да се више не примају на државним благајницама ни они страни сребрни новци, који су означени у тач. Б. чл. 1 споменуте тарифе, који нису ковани по начелима и одредбама речене међународне конвенције од 1885 год. (ст. 2 ист. реш.).

Тиме је измењен други део под Б. реч. тарифе само односно сребрне а не и односно златне стране монете. А четвртим ставом истога решења наређено је:

Да наше државне благајне примају аустро-угарски цесарски дукат само по одређеној мери тежине 3·490, као што је и у реченој тарифи означено.

С тога, а на основу последњег става чл. XXIII, закона о српским народним новцима (збор. XXXIV стр. 18) и § 29 закона о устројству централне државне управе (збор. XV стр. 90) и с погледом на раније наведене законе одредбе, — наређујем:

1, да благајници и други органи који врше наплату за државну касу, не примају, у томе наплаћивању, никакву страну златну монету, која нема прописну тежину, означену у тач. А и Б чл. 1 „тарифе, по којој се на државним благајнама примају страни новци у динарском течају“ (збор. 34 стр. 211—214);

2, да не примају никакво:

а, оне стране новце, који нису у тој тарифи или нарочитом Краљевом указу именовани: тач. а. чл. 2 реч тарифе и закон од 1884 год. о допуни чл. XIV закона о „српским народним новцима“ збор. 40 стр. 335, тако исто ни

б, оне стране новце уопште, који су: *излизани, крњави, непуноважни* (јексични), *бушени* или *иначе оштећени и искварени*. Ово се односи на све стране новце без разлике, који се иначе као *пуноважни*, по горњој тарифи, или по нарочитом Краљевом указу, примају на нашим држав. касама (тач. б. чл. 2 исте тарифе).

3, аустро-угар. цесар. дукате да примају само ако су *пуноважни* и по мери тежине од 3·490 грама по комаду; као што је означено у спомен. тарифи и највишем решењу; и

4, да би благајници могли одговорити горњем позиву нужно је, и препоручујем им, да одмах набаве, који већ немају, мериле за мерење новаца, којима ће се у датим приликама, служити.

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

КБр. 9605

12 јуна 1900 год.

у Београду

Свима благајницима и другим органима који врше наплате за државну касу

Поводом истакнутог питања о уништавању непуноважних — јексичних — златних новаца, који се чешће у циркулацији појављују, а у вези са мојим расписом од 19 августа прошле године КБр. 14.165, — у интересу државне касе, поново наређујем, да се на државним касама *никако не примају излизани, крњави, непуноважни — јексични, — бушени, или иначе оштећени и искварени златни новци*; јер ће се такви комади уништавати код Главне Државне Благајнице и код Благајнице Народне Банке, на штету самог подносиоца.

Који, пак, благајници немају мерилца за контролисање тежине новаца при примању истих, нека што пре обрате Главној Државној Благајници, која ће извршити набавку истих мерилца и послати им их по наплати њихове вредности, који ће издатак пасти на терет канцеларијских трошкова дотичног надлежства.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

На питања многих општинских писара о бирачком праву задругара за избор Народних посланика и Сенатора, одговарамо им следеће:

По члану 8. привременог закона о изборима чланова Народног Представништва: у задрузи имају бирачко право за бирање Народних посланика, онолико чланова задруге, по реду старости, колико пута има по петнаест динара у целокупној годишњој непосредној порези, које било врсте (без икаквих приреза) коју задруга плаћа.

А, по члану 114 истога закона, у задрузи имају право да бирају Сенаторе онолико чланова задруге, по реду старости, колико пута има по 45 динара непосредне порезе, које било врсте (без икаквих приреза) у целокупној непосредној порези коју задруга плаћа на годину.

На пр: кад у једној кући живе у заједници отац и два пунолетна сина, па укупна њихова годишња непосредна пореза ма које врсте, (без икаквих приреза) износи 90 или 100 динара, онда они сви троје имају право да бирају Нар. Посланика; а, само отац и старији син имају бирачко право за избор Сенатора, наравно ако не би стајали у другом каквом законском изузећу које би им ово право оспоравало.

Или, кад у задрузи живе два брата или отац са два сина, па укупна њихова годишња непосредна пореза (без икаквих приреза) износи 15 или 20 динара, онда у првом случају има право за бирање Народ. посланика само старији брат, а у другом случају, само отац, ако не стоје у каквом другом изузећу. Али, ниједан од њих нема и бирачко право за избор Сенатора.

На случај пак, кад један домаћин плаћа 45 или 50 динара непосредне порезе на годину, без икаквих приреза, а у задрузи има још 2 пореске главе, онда бирачко право за избор Сенатора има само домаћин а остали задругари не. А, бирачко право за избор Народних посланика, имају и домаћин и оба његова задругара, ако иначе не стоје у каквом другом законском изузећу.

* * *

Један општински писар управио је на нас једно овакво питање:

Пред општинским судом појавио се пре неки дан један овакав случај:

Једна жена, са своје две кћери, по смрти свога мужа наследила је све мужевљево имање као једина наследница.

Кад су јој кћери дорасле за удају удале су се, и она — мајка им — одобри зетовима и кћерима те све њено имање, које је од мужа наследила, поделе на равне части и продаду. Није узела никакву обвезу од зетова за њено издржавање. Живила је час код једнога зета и ћерке а час код другог.

Доцније, умру обе бабине ћерке, а свака је оставила и децу после своје смрти.

Услед свађе са зетовима ови отерају бабу од себе не хотећи јој давати никакво издржавање. Она их за то тужи и тражи да јој плаћају издржавање.

Овај општински писар пита нас: да ли је ово тражење бабино умесно; може ли јој се досудити издржавање од зетова, на основу изложеног стања ствари, и, ако може, да ли је за суђење овога спора надлежан општински суд или не? као, и да ли се сме за издржавање њено вршити каква наплата из имања њених зетова, које су они од својих очева наследили, ако би т. ј. били на то плаћање осуђени?

На ово питање одговарамо овоме писару следеће: по нашем мишљењу: тиме, што је баба Х. отуђила своје имање за живота својих ћери, на тај начин, што су њене кћери и зетови, *по њеном одобрењу*, исто имање продали, без икакве обавезе од своје стране за њено издржавање, она је изгубила и сва права и дужности које су са тим имањем биле склопане, — ако је уопште могуће, да је у конкретном случају жена (баба Х.) наследила мужевљево имање поред живих кћери, у место да на истом имању има само права удовичког уживања. § 412 и 774 грађанског законика. — Управо, тим отуђењем имања, по њеном одобрењу, она је изгубила право издржања у задрузи са зетовима и кћерима, и, њезин опстанак у истој зависи чисто од расположења ових. § 523 и 524 поменутог закона.

Према овоме, она не може имати права ни на какво тражење издржања из задруге њезиних зетова, те по томе, ни наплата се не може на тај циљ вршити из њиховог имања.

Али, ни у ком пак случају, није надлежан општински суд да суди спорове овакве врсте, по § 6 грађ. суд. поступка, јер би се он имао расправити на основу законских прописа о наследству, зашта је надлежан дотични првостепени суд.

* * *

Од једног општинског писара добили смо једно овакво питање:

Милија Николић, трговац из варошице В., тужио је суду општине М. Ђуру Крстића општинског писара за 83 дин. дуга од узетог еспапа из његове трговачке радње, и тражио, да га суд осуди на плаћање.

Дуг овај, по изјави тужиоца и по поднетом рачуну учињен је пре 2 године.

За доказ тужбе тужилац је поднео од власти оверен рачун из потврђене трговачке књиге његове радње, као полу-доказ, а на случај одрицања туженога, обећао је, у допуну поднетог рачуна и заклету се.

Тужени у одговору своме тражио је, да се ова парница, на основу застарелости одбаци, јер је вели поднесени рачун из радње тужиоца, према трговачком закону изгубио силу полудоказа и застарио, пошто је од дана учињеног дуга до дана тужбе, протекло 2 године дана, а рачун од узетог еспапа није му никако од стране тужиоца поднашан на признање, као што то прописује § 15. трг. закона.

Тужилац је, на рочишту, према оваквом одговору туженога, одустао од поднешеног доказа (рачуна) по трговач. књизи, и као доказ за своју тражбу обећао главну заклетву коју и туженоме нуди.

Тужени је остао при свом првом одговору. Понуђену заклетву не прима нити је одобрава туженоме, пошто је вели дуг, по трговачком закону застарио.

Општински суд, усвајајући разлоге туженога Ђуре, одбацио је ову парницу својим решењем, са ових разлога:

1, Што по § 14. трговач. закона, потраживања трговаца према нетрговцу застаревају за годину дана од дана задужења, а овде задужење датира од пре две године, и

2, Што се тужилац по истеку једне године дана од дана задужења, није користио правом које му даје § 15. помен. закона, да поднесе туженоме на признање рачун из трговачке књиге од узиманог еспапа, па, ако овај не хтедне рачун признати, онда да га у тамо означеном року тузи за овај дуг. — А, кад он то није у своје време учинио, онда му је, према томе, и ономе што је означено горе под 1. и ово потраживање застарило.

Овај општ. писар пита нас сада, да ли је ова одлука општинског суда правилна и закону саобразна, или није?

На то питање ми му одговарамо: да је гореизложена одлука општинског суда, по нашем мишљењу, неумесна и противна закону. Ево зашто:

Кад је тужилац на рочишту одустао од поднетог доказа по трговачким књигама, па, за доказ своје тражбине поднео главну заклетву, коју прима и нуди, онда није имало места примени § 14. трговачког закона, нити је тражбина тужиоцу, према § 16. истога закона застарила, већ су по томе законском пропису — само трговачке књиге, од којих се овде одустало, изгубиле полудоказну силу у смотрењу ове тужиоцеве тражбине, чију истинитост може он у овоме случају другим средствима па и заклетвом доказивати, док иста тражбина не би застарила по § 298. под ж. грађанског законика.

ИЗ ДНЕВНИКА ЈЕДНОГ КРАДЉИВЦА

8 јуна.

Украо сам! И најзад!

Имам овај портфељ. Он је сада мој.

У њему држим папире од вредности, који по јучерашњем берзанском курсу вреде 117.328 франака. Имам даље пет хиљада франака у упутницама са још две стотине других што сам све у овом истом портфељу нашао.

Богат сам!

Не могу даље од узбуђења.

Вечерас сам у својој собици на крову разгледао све те папире и неописани, некакав страх беше ме из реда обузимао. Таман сам био разастро на малом асталчићу црвене и беле листове акција и облигација мојих, а учини ми се као да неко јако лупи на вратима, и да ме неко три пут песницом више трбуха удари.

Угасим одмах светлост и седнем на столицу не мичући се. Дисање беше од страха престало, а крв ми се у жилама заледила.

Спрођу мене у другој соби изгледало ми је као да чујем дисање мога суседа.

Дуго, дуго после тога стајао сам тако непомичан. На послетку хтедох са највећом опрезношћу да помакнем столицу. И ако сам био пажљив ипак случајно испустим на патос држаљу од пера. То ме чини ми се још више пренерази.

Поново седнем не мичући се и не смедох више ни да покушам да се покренем.

Напоследку устанем полако и прислоним уво на кључаоницу од врата. Чујем како се у другим собама моји суседи забављају. Један кирајџија, који је испод мене становао, баш онда дође кући.

Полако и врло смотрено, машим се за браву и одшкринем врата.

Нема никога!

Поново запалим лампу, али наступи страха не дају ми да радим.

Нисам имао више чега да се плашим јер сам све мере опрезности употребио

Пре месец дана био сам код мога ујака у околини Париза. Две године је већ како не радим ништа. По каткад добијам позоришне комаде на копирање по 3 франка од чина.

Ујак ми дао 5 франака, задржао ме на ручак и преноћиште.

У вече, кад сам хтео лећи угледам на једном прозору од суседове куће где нешто светлуца. Спазим тамо једног човека, који беше у том тренутку бројао ове исте банкноте и облигације које су сада моје. Пошто је свршио бројање видео сам лепо како исти човек све ове банкноте и облигације мету у један портфељ и с лампом га нестаете. Неколико минута доцније опет се угледа с лампом на вратима од коњушнице, и за пет минута било је у кући све мрачно.

Не знам ни сам како тек ја остадох и сутра дан код ујака.

Чим је легао ујак прескочим преко ограде, која његову башту од суседове дели, прикријем се код врата од коњушнице, и ту сам дуго непомично стајао.

(Наставиће се).

ЗЛОЧИН И КАЗНА

РОМАН Ф. М. ДОСТОЈЕВСКОГА

(СВРШЕТАК)

С њима није никад о Богу говорио, ни о вери, али они су га хтели убити као безбожника; ћутао је и није им одговарао. Један заточник полети на њ у одсудном наступу гњева, Раскољников га чекаше мирно и ћутом; не мрдну ни обрвом, не уздрхта му ни једна црта. Конвојни стиже да на време стане између њега и убице, — иначе би се пролила крв.

Још једно му је питање неразрешљиво: зашто су сви они заволели Соњу? Она им се није удварала: виђали су је ретко понекад само при раду, кад је она само на часак долазила да њега види. Међутим, већ сви су њу познавали, знали су и то, да је она за њим дошла, знали су како живи, где живи. Новаца им она није давала, особитих услуга није им чинила. Једном само, на Божић, свима у затвору донела је пирога и колача. Али мало помало између њих и Соње створише се неки ближи односи: она им је писала писма за родбину и пошиљала на пошту. Њени сродници и сроднице, кад у град приспу остављали су, по њихову упуству, код Соње ствари па и новаца за њих. Њихове жене и љубавнице познавале су је и похађале је. А кад се она јави на раду, долазећи Раскољникову, или кад се сусретне с одељењем заточника који иду на рад, сви скидају капе, сви је поздрављају: „Матушка, Софија Семјоновна, мајко наша, нежна, добра, бољива!“ тако веле ти сурови, жигосани заточеници овоме мајушном и слабачком створењу. Она се осмејкивала и отпоздрављала их, а сви су волели кад се она осмејкивала на њих. Волели су и њен ход, освртали су се за њом да виде како она иде, и хвалили је, хвалили је и зато што је тако мала, па већ нису ни знали зашто би је похвалили. Ишли су њој чак и на лечење.

Раскољников лежаше у болници све до краја поста и недељу ускршњу. Кад је већ прездравео, сетио се својих снова, док је био у ватри и заносу. Причињало му се у болести као да је цео свет осуђен да буде жртва некаквој страшној, нечувеној и невиђеној куги, која долазаше из далеке Азије у Европу. Сви су морали пропасти, осим неколиких врло мало на броју, изабраних. Појавиле се некакве нове трихине, микроскопска бића која се усељаваху у људска тела. Али та бића беху духови, обдарени умом и вољом. Људи у које су ушли постадохе одма помамни и луди. Али никад, никад људи нису сматрали себе за тако умне и непоколебљиве у истини, како се сматраху ти заражени. Нису никад сматрали за тако тврде,

непоколебљиве, своје пресуде, своје научне закључке, своја морална убеђења и веровања. Читава насеља, градови и народи заразише се и полудеше. Сви беху у немиру и нису један другог разумевали, сваки је мислио да се само у њему налази истина, и мучио се и патио гледајући остале, био се у груди, плакао и кршио руке. Нису знали кога и како да осуде, нису се могли сложити шта да сматрају за зло, а шта за добро. Нису знали кога да окривљују, кога да оправдају. Људи су убијали једно друго у некој беспаметној озлојеђености. У читавим армијама скупљаху се једни против других, али те армије, пошто би већ пошле против других, намах стану саме себе мучити, редови се растурају, војници нападаху један другог, клаху се и секоше, уједаху и једоше један другог. У граду по ваздан су звонили на ларму: све су сазивали, али ко и зашто зове нико није знао, а сви су били у страху и немиру. Оставили најобичније занате и радове, јер је сваки предлагао своје замисли, своје поправке, и нису се могли сложити; застаде земљорадња. Овде онде збегли се људи у гомиле, сви скупа пристајаху на штогод, заклињаху се да се неће раставити, па опет оног часа почињаху нешто сасвим друго, а не оно што су таман у тај мах предложили гледи, стадоше један другог бедити, тукоше се и клаше. Пожар, глад. Сви и све је пропало. Зараза је расла и ширила се даље и даље. У целом свету моглоше да се спасу само неколицина људи, а то су људи били чисти и изображени, којима је одређено да од њих почне нов људски род и нов живот, да они обнове и очисте земљу; али нико и нигде тих људи није видео, нико не чу њихових речи ни њинога гласа.

Раскољникова је мучило то, што се то бесмислено бунило и занос тако тужно и тако мучно одзива у његовом сећању, што тако дуго траје утисак тих грозничавих глупања. Била је већ настала и друга недеља после ускршње; беху топли, ведри, пролетњи дани; на дому затвореничком отворише прозоре (с решеткама, под којим прозорима ходаше стражар). Соња, за све време његова боловања, могла је тек само два пут да га походи у дому; сваки пут ваљало је измолити допуштење, а то је било тешко. Али она је често долазила у болничко двориште, под прозоре, особито у вече, а понекад тек само да може постојати малко у дворишту, и макар издалека да погледа на прозоре дома. Једанпут, пред вече, Раскољников, који је већ готово сасвим оздравио, заспа; кад се пробуди приђе ненадно прозору, и наједном угледа у даљини Соњу, код болничких врата. Стоји, и као да нешто чека. Нешто као да га штрепну у срце; уздркта и брже се одмаче од прозора. Сутра дан Соња није долазила, ни прекосутра; он опази да је очекује неспокојно. Напослетку, пустише га из болнице. Вративши се у затвор дозна од заточника да се Соња Семјоновна разболела, да лежи код куће, и да никуда не излази.

Био је врло узнемирен, пошљао је к њој да се извести. Брзо сазна, да болест њена није опасна. Кад је Соња чула како се он о њој брине и жали, пошаље му писамце да га извести, како је њој много лакше, да је то просто ништаван лак назеб, и да ће скоро, врло брзо доћи да се с њиме на раду види. Док је то писамце читао срце му је силно и болно лупало.

Дан опет беше ведар и тонал. Рано с јутра, у шест часова он оде на рад, на обалу реке, где је у једној стаји удешена била пећ за печење алабастра и где су свега три радника послата. Један од заточеника са конвојним оде у тврђаву по неке инструменте; други спремаше дрва и меташе у пећ. Раскољников изађе из зграде на саму обалу, седе на дрва сложена код зграде и стане посматрати широку и пусту реку. Са високе обале види се пространа околина. С далеке друге обале једва допиру звуци неке песме. Онамо, на стени, коју сунце осветљаваше, и која се догледати не може, виде се и то једва, као црне тачке, јурте скитачких насељеника. Тамо је слобода, тамо су живели други људи, ни налик на овамошње, тамо као да се и само време зауставило, као да још нису прошла доба Аврамова и његова стада. Раскољников седе, гледа непомично, непрекидно; мисао му пређе у сањање, у гледање; није мислио ни о чему, него мучила га и узбуђивала нека туга.

Намах покрај њега искрону Соња. Пришла једва осетно, и седе поред њега. Било је још врло рано; јутрења свежина још није попустила. На Соњи беше њен јадан стари бурнус и зелена марама. На лицу јој се још опажају трагови болести, било је ослабила, побледила, опала. Она се љубавно и радосно осмехну на њ, али, као и обично, плашљиво му пружи руку.

Вазда му је руку плашљиво пружала, понекад му није ни давала сасвим, као да се бојала да ће је одгурнути. Он је вазда као с неком одвратношћу примао ту руку, вазда је као с досадом дочекивао, понекад би упорно ћутао докле би год она била код њега. Дешавало се, да она уздрхти од њега и одилази с дубоким болом. Али сад се њихне руке не растављаху; он кријомице и брзо погледа у њу, не рече ништа и спугсти поглед земљи. Били су сами, није их нико видео. Конвојни се у то време окренуо био. Како се то десило, не зна ни сам, али намах као да га нешто подухвати и баци њој пред ноге. Плакао је и колена јој обухватао. У први мах она се страшно уплашила, и лице јој побледи и укочи се као мртва. Она поскочи са свога места, па задрхтавши, гледала га. Али у исти мах све је разумела. У очима јој засветли бескрајна срећа; појмила је, нити беше за њу сумње, да је он воли, да је бескрајно воли, и да је напослетку, дошао и онај час...

Хтели су да говоре, али нису могли. У очима им сузе. Обоје беху бледи и слаби у лицу; али на тим болним и бледим лицима већ је блистала зора обновљене будућности, потпуног ускрсуња за нов живот. Њих је љубав ускрнула, срце једнога било је бескрајни извор живота за срце другог.

Хтели су да чекају и трпе. Остајаше им још седам година, а до тога време колико још несносне муке и колико бескрајне среће! Али он ја ускрнуо, и знао је зато, осећао је потпуно с тим својим обновљеним бићем, а она, — та она је и живела само од живота његова!

Тога дана увече, кад су одељења затворили, Раскољников лежаше у својој постели и мишљаше на њу. Тога дана њему се чак чинило, као да сви заточници, његови дотадашњи непријатељи, гледају на њ друкчије. Чак је и сам ступио с њима у разговор, и они му одговараху пријатно. Сад се тога сећаше, али тако је и морало бити: зар не мора сад све да се измени?

Мишљаше о њој. Сетио се како је стално мучио, како јој срце кидао; сетио се њеног бледог, мршаваг лица; али га та сећања готово нису сад ни мучила. Знао је каквом ће бескрајном љубављу сад сва њена страдања да искупи.

А и шта су све, све те муке прошлости! све, па и његов злочин, и осуда и прогонство чине му се сад, у првој навали осећања, као нешто спољашње, туђе, као шта више и да нису факта која се њега тичу. Уосталом, тога вечера није ни могао дуго и једнако мислити ни о чем, прибрати се на чему било; па не би он сад свесно и са знањем ништа ни могао да докона и расправи, он је само осећао. Место дијалектике настаје живот, и у сазнању и свести мора се нешто сасвим друго створити, разрадити.

Под узглављем лежаше му еванђеље. Узме га махинално. То је била књига њена, она иста, из које му је оне читала главу о Лазареву ускрсуњу. У почетку заточења мислио је како ће му она досађивати вером, да ће говорити о еванђељу и доносити му књиге. Али, на његово највеће чудо, она ни једном не проговори о томе, нити му иједном понуди еванђеље. Он је сам замоли замало пред својом болешћу, и она му га ћутећи донела. Досад није га ни отварао.

Не отвори га ни сад, али паде му на ум: „Зар њена убеђења могу не бити сад и моја убеђења? Бар њена осећања, њене тежње...“

И она је целог тог дана била у узбуђењу, а преко ноћ опет занеможе. Али била је толико срећна, толико неочекивано срећна, да се готово уплашила од своје среће. Седам година, само седам година! У почетку своје среће, у неким тренуцима, обоје су били готови гледати на тих седам година као на седам дана. Шта више нису знали, да им се нов живот не пружа забадава, да га ваља јеш скупо купити, и платити за њ великим, будућним подвигом...

Али сад већ настаје одавде нова приповетка, — приповетка о поступном преображавању и обнављању човека, приповетка о поступном препорођавању његову, поступном преласку из једног света у други, о познанству с новом, досле сасвим непознатом стварношћу. То би могла бити тема за нову приповетку, а ова наша приповетка сад је свршена.

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

Јован Ивановић, досељеник из Црне Горе, пресудом начелника среза јабланичког од 25 пр. мес. бр. 5480 био је осу-

ђен поред казне затвора, коју је издржао, да се на свагда протера из Србије. Али је код њега у обичају, да се из прогонства враћа, представљајући се непознатима као предузимач, резервни официр или друга већа личност, обмањујући лаковерни свет: да је у стању политичком животу много да учини, како он жели и како нареди, да се његова реч мора послушати и т. д. како би само без муке и рада дошао до свога уживања. Јован је средњег стаса, дежмекаст, дугуљастих образа, косе, обрва и очију црних, бркова црних али подшишаних, покатакд носи браду на шпиц, а некада се брија. Носи цивилно одело. Начелство округа врањског актом Бр. 8526 скреће на ово пажњу свима полицијским властима, те да обрате пажњу на његов повратак из прогонства па да по закону поступе. Убр. 15370.

Арсеније Јегдић, родом из Крстура у Аустро-Угарској и поданик аустро-угарски, по пресуди кварта врачарског од 18 прошлог месеца Бр. 6598, прогнат је на свагда у Аустро-Угарску, а по издржању 20-то дневног затвора, на који је био осуђен због иступне крађе. Како је Арсеније до сада неколико пута био протериван из Србије, па се из прогонства увек враћао, и како је он у опште познат као један велики крадљивац, који је, у години 1896 био осуђен на 5 г. робије од стране првостепеног суда за град Београд, — то управа града Београда позива све полицијске власти, да на повратак Арсенијев у Србију обрате најстрожу пажњу, а у случају повратка, да га казне за повраћај из прогонства и понова прогнају. Арсеније има 28 година, средњег је стаса, лица дугуљастог, косе *проседе*, очију кестењавих. Убр. 15136.

Начелство округа топличког решењем својим од 3 тек. месеца Вбр. 146, огласило је за неважеће два службена печата, која су нестала сточном ревизору у Мерџезу (у срезу косачничком), на којима је био натпис: »Краљ. Сточни ревизор среза, $\frac{E}{I}$ «, па зато обраћа на ово пажњу, како би полицијске власти у случају појаве могле да предузму законске мере и да о томе известе начелство. Садањи замењени печат носи натпис: »Сточни ревизор прегледани срез $\frac{E}{I}$ «. Убр. 15617.

ТРАЖИ СЕ

Миливоје Бошковић, родом из Никшића у Црној Гори, дошао је амо у Србију пре годину дана. Служио је у Лозници код Николе Грујићића трговца тамошњег, одакле је изашао пре два — три месеца и сад се не зна где се налази. Њега тражи његова мати Смиљана. Управа града Београда актом бр. 15393 расписује тражење за његов проналазак, па ако се пронађе да се о овоме извести Управа. Миливоју је 26 година, високог је стаса, црномачаст, малих бркова — жутих, плавих очију.

Сотир Јањић, калдрмија из Лесковца, отумарао је 1 маја тек. године и оставио своју породицу без потпоре. Њему је 32 године, средњег раста, у лицу плав, очију плавих, без браде, и косе плаве; носи цивилно одело. Начелство округа врањског актом бр. 8610 моли све полицијске власти, да Сотира потраже и место становања јаве начелству. Убр. 15560.

Милутин син Миље удове **Стевана Арсенијевића**, бившег из Пожеге 9 прошлог месеца отишао је са својим газдама Ибрахимом и Николом Николићем из Пожеге на вашар у Горњи Милановац, да продају бозу, па се ни до данас није вратио. Сумња је, да је убијен. Начелство округа рудничког актом бр. 7788 моли све полицијске власти, да Милутина потраже и по проналаску њему упуте. Њему је 22 године, плав је, у опште смеђ; на левој руци посечен. Убр. 15561.

Мангун ждробе нађено је у атару села Вароши у срезу сврљишком, маторо годину дана а длаке врране. Начелство ок-

руга нишког актом бр. 9241 моли полицијске власти да пронађу сопственика и да га по проналаску упуте начелству или начелнику среза сврљишког с позивом на бр. 4225. Убр. 15732.

ПОТЕРА

Непознати лопови ноћу између 29 и 30 тек. месеца, извршили су опасну крађу М. Чоркићу берберину из Шапца и однели: 6 комада машина за шишање; 4 камена за апциговање бријача; троје кљеште за вађење зуба; један кључ за вађење зуба; 19 бријача, (7 комада са жигом фабричним 7 звезда, 2 са жигом дуга), 1 перорез са жутих корицама које се завршују у виду направе козје ноге; троје маказе (1 солингер, 1 клаубер и 1 са знаком шљука), два шевцајгла — купце за пуштање крви. Начелство округа подринског актом Бр. 6675 моли све полицијске власти да лопове и покрађу потраже и да по закону поступе. Убр. 15248.

Њица, Таназија Гаврић, из Душановца у срезу неготинском окривљује се за четири злочина (разбојништво, тешку телесну повреду и два убиства) извршена једновремено 24 пр. месеца у вече у М. Каменици (у брзопаланачком срезу). По извршеном делу Њица је побегао, и до данас не зна се где се налази. Начелник среза брзопаланачког актом Бр. 2929 моли све полицијске власти да Њицу најживље потраже и да га нађена под тврдом стражом њему спроведу. Њици је 40 година, средњег стаса, развијен, бркова риђих — средњих. Говори влашки и српски. Убр. 15444.

Непознато лице, наоружано пушком и ножем, напало је на Андрију Николића тежака из Бублице, општине житно-поточке у срезу прокупачком, па му је скинуло црне чакшире, опанке и чарапе и побегло у правцу турске границе. Начелство округа топличког актом Бр. 4399 моли све полицијске власти, да непознатог потраже и нађена њему стражарно спроведу. Њему је 30 година, стаса повисоког, мало погурен, у опште плав, бркова малих жутих, на десном образу испод самог ува има белегу од ране или убоја; говор му је бугарски помешан са српским језиком. Убр. 15558.

Мијајло В. Мијајловић, келнер, родом из Ваљева, пресудом начелства окр. подринског од 9 априла т. г. бр. 3976, кажњен је за утају новца у 28:50 динара, колико је био примио од Мијајла Јовановића из Штитара, за београдско друштво за удају и женидбу — са десет дана затвора и да накнади Мијајлу утајену суму и на име таксе и дангубе 10 динара. Али је он побегао чим му је пресуда саопштена те се иста није могла извршити. Начелство округа подринског актом Бр. 6213 моли све полицијске власти да Мијајла потраже и њему спроведу. Њему је 32 године, средњег раста, сувоњав, у лицу смеђ; носи цивилно одело. Убр. 15613.

Непознати лопов ноћу између 7 и 8 тек. месеца извршио је опасну крађу Илији Николићу тежаку из Сланаца и однео 32 дуката бушена, 5 турски ирмилика бушених, 1 велики, од 4 ₯ цесарских, дукат и 6 рубија од по 6 гроша. Начелник среза врачарског, актом Бр. 6402 моли полиц. власти да лопова и покрађу потраже и да по закону поступе. Убр. 15641.

Непознато лице украдо је Филипу Вунићу из Жељева у срезу сврљишком једну омицу матору две године, алатасте длаке, на челу цветасту, са репом подсеченим — куса; висока 135 с. метра. Начелство округа нишког актом Бр. 9240 моли полиц. власти, да лопова потраже и њему спроведу. Убр. 15732.

УХВАЋЕНИ

Коста Николић — Гиљанац из Врање и **Петар Мило-сављевић** из Петриња (у окр. врањском), осуђеници, чије смо слике изнели у прошлом броју нашег листа, ухваћени су.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ и ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

У овом броју свршене су две рубрике — «Админ. Подела» и «Злочин и казна» — које су заузимале велики простор у нашем листу. Према томе, од сада ће бити у «Полицијском Гласнику» заступљен више и поучно-забавни део, кога је због ових великих ствари у последње време било врло мало.